

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 12613/2557

พนักงานอัยการจังหวัดขอนแก่น โจทก์ นางอาน่อง สีสารตันโจทก์ร่วม นายอนุกุลหรือหนู่ย ลำเกาะกลาง กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 210, ป.อ. มาตรา 288, ป.อ. มาตรา 289, ป.อ. มาตรา 76, ป.อ. มาตรา 52, ป.อ. มาตรา 78, ป.อ. มาตรา 53, ป.อ. มาตรา 29, ป.อ. มาตรา 90

ย่อ / หลักกฎหมาย

การที่จำเลยที่ 1 และที่ 3 กับพวก แอบดักรับทำร้ายผู้ตายกับพวก หลังจากมีเหตุวิวาทชกต่อยกันแล้ว โดยได้ความจากคำให้การในชั้นสอบสวนของจำเลยที่ 1 ว่า จำเลยที่ 1 กับพวกบางคนมีมีดเป็นอาวุธ ส่วนคนร้ายที่ไม่มีมีด ก็ตัดต้นไม้ยูคาลิปตัสข้างทางเป็นท่อน ๆ ใช้เป็นอาวุธ เมื่อผู้ตายกับพวกขับรถจักรยานยนต์ผ่านมา จำเลยที่ 1 และที่ 3 กับพวกก็วิ่งกรูกันออกมาทำร้าย โดยมีได้เลือกจะทำร้ายบุคคลใดเป็นพิเศษเฉพาะเจาะจง ฟังได้ว่าจำเลยที่ 1 และที่ 3 กับพวกคิดใคร่ครวญวางแผนตกลงที่จะทำร้ายผู้ตายกับพวก โดยประสงค์ถือเอาการกระทำของแต่ละคนเป็นการกระทำของตน ถือได้ว่าเป็นการร่วมกระทำความผิดด้วยกันนับเป็นตัวการ ดังนี้ แม้ไม่ได้ความว่าจำเลยที่ 1 และที่ 3 เป็นผู้ฟันทำร้ายผู้ตาย แต่เมื่อจำเลยที่ 1 และที่ 3 เป็นตัวการแล้ว นอกจากจำเลยที่ 1 และที่ 3 จะมีความผิดฐานร่วมกันพาอาวุธไปในเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะโดยไม่มีเหตุสมควร และมีความผิดฐานร่วมกันเป็นช่องโจรแล้ว จำเลยที่ 1 และที่ 3 ยังมีความผิดฐานร่วมกันฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อน แต่ความผิดฐานร่วมกันเป็นช่องโจรกับความผิดฐานร่วมกันฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อนเกี่ยวเนื่องกัน เพราะที่จำเลยที่ 1 และที่ 3 กระทำความผิดฐานร่วมกันเป็นช่องโจรเพื่อที่จะไปทำร้ายผู้ตายกับพวก จึงเป็นกรรมเดียวผิดต่อกฎหมายหลายบท เมื่อศาลอุทธรณ์ภาค 4 ยกคำขอส่วนแพ่งที่ขอให้ใช้ค่าสินไหมทดแทนของโจทก์ร่วม แม้โจทก์จะฎีกาในคดีส่วนอาญา แต่โจทก์ร่วมมิได้ฎีกาในคดีส่วนแพ่ง เท่ากับโจทก์ร่วมพอใจในคำพิพากษาของศาลอุทธรณ์ภาค 4 คดีส่วนแพ่งของโจทก์ร่วมจึงเป็นอันยุติไป ศาลฎีกาไม่อาจพิพากษาให้จำเลยที่ 1 และที่ 3 ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่โจทก์ร่วมได้

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยทั้ง 13 ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83, 91, 210, 288, 289 (4), 371 วรรคกลาง จำเลยทั้งสิบสามให้การปฏิเสธ ระหว่างพิจารณา นางอาน่อง ภริยานายไสย ผู้ตายยื่นคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์ ศาลชั้นต้นอนุญาต (ที่ถูก เฉพาะข้อหาร่วมกันฆ่าผู้อื่น) และยื่นคำร้องขอให้บังคับจำเลยทั้งสิบสามร่วมกันชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเป็นเงิน 400,680 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับถัดจากวันยื่นคำร้องขอเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ จำเลยที่ 1 ที่ 4 และที่ 8 ถึงที่ 12 ไม่ให้การในคดีส่วนแพ่ง จำเลยที่ 2 ที่ 3 ที่ 5 ถึงที่ 7 และที่ 13 ให้การในคดีส่วนแพ่งขอให้ยกคำร้อง ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยที่ 1 และที่ 3 มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83, 288, 289 (4), 210 วรรคสอง, 371 การกระทำของจำเลยทั้งสองเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฐานร่วมกันฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อนลงโทษประหารชีวิต ขณะกระทำความผิดจำเลยที่ 1 และที่ 3 มีอายุกว่า 17 ปี แต่ยังไม่เกิน 20 ปี ลดโทษ (ที่ถูก ลด

มาตราส่วนโทษ) ให้หนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 76 และ 52 (1) เป็นจำคุกตลอดชีวิต จำเลยที่ 1 ให้การรับสารภาพในชั้นจับกุมและให้การภาคเสธในชั้นสอบสวน และจำเลยที่ 3 ให้การภาคเสธในชั้นสอบสวนเป็นการลุแก่อำนาจต่อเจ้าพนักงานเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้หนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 โดยเปลี่ยนโทษจำคุกตลอดชีวิตเป็นจำคุก 50 ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 53 คงจำคุกคนละ 33 ปี 4 เดือน ความผิดฐานเป็นช่องโหว่ ขณะกระทำความผิดจำเลยที่ 1 และที่ 3 มีอายุกว่า 17 ปี แต่ยังไม่เกิน 20 ปี ลดมาตราส่วนโทษให้หนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 76 ให้จำคุกคนละ 1 ปี 6 เดือน จำเลยที่ 1 ให้การรับสารภาพในชั้นจับกุมและให้การภาคเสธในชั้นสอบสวนและจำเลยที่ 3 ให้การภาคเสธในชั้นสอบสวนเป็นการลุแก่อำนาจต่อเจ้าพนักงานและเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้หนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุกคนละ 1 ปี ความผิดฐานพาอาวุธไปในเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะโดยไม่มีเหตุสมควรขณะกระทำความผิดจำเลยที่ 1 และที่ 3 มีอายุกว่า 17 ปี แต่ยังไม่เกิน 20 ปี ลดมาตราส่วนโทษให้หนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 76 ให้ปรับคนละ 50 บาท จำเลยที่ 1 ให้การรับสารภาพในชั้นจับกุมและให้การภาคเสธในชั้นสอบสวน และจำเลยที่ 3 ให้การภาคเสธในชั้นสอบสวนเป็นการลุแก่อำนาจต่อเจ้าพนักงานและเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้หนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงปรับคนละ 33.33 บาท รวมจำคุกคนละ 34 ปี 4 เดือน และปรับคนละ 33.33 บาท หากจำเลยคนใดไม่ชำระค่าปรับให้บังคับตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29 รัชของกลาง ให้จำเลยที่ 1 และที่ 3 ร่วมกันชดเชยค่าสินไหมทดแทนแก่โจทก์ร่วมเป็นเงิน 350,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าว นับถัดจากวันยื่นคำร้อง (วันที่ 11 มีนาคม 2551) เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ร่วม ค่าขออื่นอันเกี่ยวกับค่าสินไหมทดแทนนอกจากนี้ให้ยกและให้ยกฟ้องโจทก์สำหรับจำเลยที่ 2 และที่ 4 ถึงที่ 13 จำเลยที่ 1 และที่ 3 อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 4 พิพากษาแก้เป็นว่า ให้ยกฟ้องโจทก์สำหรับจำเลยที่ 1 และที่ 3 ให้ยกคำร้องของโจทก์ร่วมที่ขอให้บังคับจำเลยที่ 1 และที่ 3 ชดเชยค่าสินไหมทดแทนแก่โจทก์ร่วม นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น โจทก์ฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงฟังเป็นยุติโดยคู่ความมิได้โต้แย้งในชั้นนี้ว่า เมื่อวันที่ 17 มีนาคม 2550 เวลาประมาณ 23 นาฬิกา นายปิยชัยหรือเอ็ดดี้ นายพงษ์ศักดิ์หรือเอ็ก นายยตตะพรหรือจ่อตัน นายมานพหรืออนพ นายบุญมีหรือกบ และนายไสยผู้ตาย กับพวก มีเรื่องวิวาทชกต่อยกับกลุ่มวัยรุ่นบ้านคำแมดขณะชมการแสดงหมอลำที่วัดบ้านดอนเชียง ตำบลคำแมด กิ่งอำเภอช้างสูง จังหวัดขอนแก่น แล้วมีผู้มาห้ามปรามจึงเลิกแล้วต่อกัน ครั้นเวลา 2.30 นาฬิกา ของวันที่ 18 มีนาคม 2550 ผู้ตายกับพวกก็พากันเดินทางกลับโดยขึ้นรถจักรยานยนต์ตามกันมาตามถนนสายดอนเชียง - วังโพน โดยผู้ตายนั่งซ้อนท้ายรถจักรยานยนต์คันที่นายปิยชัยเป็นผู้ขับ เมื่อมาถึงที่เกิดเหตุมีกลุ่มคนร้าย 10 กว่าคน วิ่งกรูกันออกมาจากป่าสองข้างทางโดยมีท่อนไม้ยูคาลิปตัสและมิดเป็นอาวุธดีและฟันทำร้ายผู้ตายกับพวก พวกผู้ตายพากันขึ้นรถจักรยานยนต์หลบหนีไปได้ แต่ขณะนายปิยชัยพยายามขึ้นรถจักรยานยนต์หลบหนีรถจักรยานยนต์คันที่นายปิยชัยขับไปเกี่ยวกับรถจักรยานยนต์คันที่นายบุญมีขับมีนายมานพนั่งซ้อนท้าย เป็นเหตุให้รถจักรยานยนต์ที่นายปิยชัยขับล้มลง นายปิยชัยรีบลุกขึ้นวิ่งหลบหนีเข้าไปในป่าข้างทาง แต่ผู้ตายหลบหนีไม่ทันเพราะถูกรถจักรยานยนต์ทับขาไว้ แล้วคนร้ายร่วมกันใช้ไม้และมิดตีและฟันทำร้ายผู้ตายจนถึงแก่ความตาย โดยผู้ตายมีบาดแผลฉีกขาดขอบเรียบด้านหลังศีรษะ

แนวขวางยาว 7 เซนติเมตร ลึกถึงกะโหลกศีรษะ ขากรรไกรล่างด้านซ้ายตลอดแนวยาว 10 เซนติเมตร ลึกถึงกระดูก ทำให้ขากรรไกรล่างหัก ด้านหน้าลำคอเยื้องทางขวา 6 เซนติเมตร ลักษณะเป็นแผ่น ลึกถึงไขมัน ด้านหน้าลำคอแนวขวางยาว 15 เซนติเมตร และ 8 เซนติเมตร อยู่ใกล้ๆ กัน ระดับลูกกระเดือก ตัดหลอดลมคอและหลอดเลือดแดงคอขาด ท้องน้อยข้างซ้ายยาว 7 เซนติเมตร ลึกถึงไขมัน ด้านหน้าข้อมือขวา 3 แห่ง บริเวณใกล้เคียงกัน ยาว 3 4 และ 5 เซนติเมตร ลึกถึงหนังแท้ กับบาดแผลซ้ำตลอดที่ขมับขวาถึงหน้าผาก บาดแผลซ้ำเขียวที่เบ้าตาซ้าย และรอยซ้ำลักษณะคล้ายพื้นรองเท้า บาดแผลซ้ำบวมที่ริมฝีปากส่วนบน และบาดแผลครูดลอกที่ด้านหลังปลายแขนขวาและด้านหน้าเข่าซ้าย ตามรายงานการตรวจศพ เจ้าพนักงานตำรวจตรวจ ยึดมัดทำครีว 2 เล่ม และท่อนไม้ยูคาลิปตัส 8 ท่อน ที่คนร้ายใช้ในการกระทำความผิดได้จากที่เกิดเหตุ เป็นของกลาง แล้วกล่าวหาจำเลยทั้งสิบสามว่าเป็นคนร้ายคดีนี้ แต่คดีสำหรับจำเลยที่ 2 และที่ 4 ถึงที่ 13 เป็นอันยุติตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นที่พิพากษายกฟ้องแล้วโจทก์และโจทก์ร่วม ไม่อุทธรณ์ คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์เพียงว่า จำเลยที่ 1 และที่ 3 เป็นคนร้าย ร่วมกันกระทำความผิดตามฟ้องหรือไม่ พยานฐานที่อยู่ของจำเลยที่ 1 และที่ 3 ไม่อาจฟังหักล้าง พยานหลักฐานโจทก์และโจทก์ร่วมได้ พฤติการณ์ที่จำเลยที่ 1 และที่ 3 กับพวก แอบดักรุมทำร้าย ผู้ตายกับพวก หลังจากมีเหตุวิวาทชกต่อยกันแล้ว โดยได้ความจากคำให้การในชั้นสอบสวนของ จำเลยที่ 1 ว่า จำเลยที่ 1 กับพวกบางคนมีมีดเป็นอาวุธ ส่วนคนร้ายที่ไม่มีมีด ก็ตัดต้นไม้ยูคาลิปตัส ข้างทางเป็นท่อนๆ ใช้เป็นอาวุธ เมื่อผู้ตายกับพวกขับรถจักรยานยนต์ผ่านมา จำเลยที่ 1 และที่ 3 กับพวกก็วิ่งกรูกันออกมาทำร้าย โดยมีได้เลือกว่าจะทำร้ายบุคคลใดเป็นเฉพาะเจาะจง ฟังได้ว่า จำเลยที่ 1 และที่ 3 กับพวกคิดใคร่ครวญวางแผนตกลงที่จะทำร้ายผู้ตายกับพวก โดยประสงค์ ถือเอาการกระทำของแต่ละคนเป็นการกระทำของตนด้วย ซึ่งเมื่อพิจารณาทั้งในส่วนของการกระทำและเจตนาของจำเลยที่ 1 และที่ 3 แล้ว ถือได้ว่าเป็นการร่วมกระทำความผิดด้วยกันนับเป็นตัวการ ดังนั้น แม้ไม่ได้ความว่าจำเลยที่ 1 และที่ 3 เป็นผู้ฟันทำร้ายผู้ตาย แต่เมื่อจำเลยที่ 1 และที่ 3 เป็นตัวการแล้ว นอกจากจำเลยที่ 1 และที่ 3 จะมีความผิดฐานร่วมกันพาอาวุธไปในเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะโดยไม่มีเหตุสมควร และมีความผิดฐานร่วมกันเป็นช่องโจรแล้ว จำเลยที่ 1 และที่ 3 ยังมีความผิดฐานร่วมกันฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อนด้วย ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 4 พิพากษายกฟ้องมานั้นไม่ต้องด้วยความเห็นของศาลฎีกา ฎีกาของโจทก์ฟังขึ้น แต่โดยเหตุที่จำเลยที่ 1 และที่ 3 กับพวก วางแผนมาดักรุมทำร้ายผู้ตายกับพวกหลังเกิดเหตุวิวาทชกต่อยกันขณะชมการแสดงหมอลำเมื่อเวลาประมาณ 23 นาฬิกา และเหตุคดีนี้เกิดขึ้นเมื่อเวลา 2.30 นาฬิกา ของวันรุ่งขึ้น อันเป็นเวลาต่อเนื่องกัน การกระทำของจำเลยที่ 1 และที่ 3 จึงเป็นการกระทำที่เกี่ยวข้องกัน เพราะที่จำเลยที่ 1 และที่ 3 กระทำผิดฐานร่วมกันเป็นช่องโจร ก็เพื่อที่จะไปทำร้ายผู้ตายกับพวก การกระทำของจำเลยที่ 1 และที่ 3 จึงเป็นการกระทำอันเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท นอกจากนี้แม้ศาลฎีกาจะฟังว่าจำเลยที่ 1 และที่ 3 กระทำผิดฐานร่วมกันฆ่าผู้ตายโดยไตร่ตรองไว้ก่อน อันเป็นการทำละเมิด ซึ่งโจทก์ร่วมได้มีคำขอให้ใช้ค่าสินไหมทดแทนด้วยแล้วก็ตาม แต่เมื่อศาลอุทธรณ์ภาค 4 พิพากษายกฟ้องจำเลยที่ 1 และที่ 3 และยกคำขอส่วนแบ่งที่ขอให้ใช้ค่าสินไหมทดแทนของโจทก์ร่วม แม้โจทก์จะฎีกาในคดีส่วนอาญาเป็นคดีนี้ แต่โจทก์ร่วมก็ได้ฎีกาในคดีส่วนแบ่ง เท่ากับโจทก์ร่วมพอใจในคำพิพากษาของศาลอุทธรณ์ภาค 4 คดีส่วนแบ่งของโจทก์ร่วมจึงเป็นอันยุติตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 4 ศาลฎีกาไม่อาจพิพากษาให้จำเลยที่ 1 และที่ 3 ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่โจทก์ร่วมได้ พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยที่ 1 และที่ 3

มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 210 วรรคสอง, 289 (4) และ 371 ประกอบมาตรา 83 เป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ขณะกระทำความผิดจำเลยที่ 1 มีอายุ 18 ปีเศษ และจำเลยที่ 3 มีอายุ 19 ปีเศษ เห็นสมควรลดมาตราส่วนโทษให้กระทงละหนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 76 (เดิม) ประกอบมาตรา 52 (1) ฐานร่วมกันเป็นช่องโจรและฐานร่วมกันฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อน เป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานร่วมกันฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อน อันเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุกคนละตลอดชีวิต และลงโทษฐานร่วมกันพาอาวุธไปในเมือง หมู่บ้านหรือทางสาธารณะโดยไม่มีเหตุสมควร ปรับคนละ 45 บาท ลดโทษให้หนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 ฐานร่วมกันฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อน จำคุกคนละ 33 ปี 4 เดือน ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 53 และลงโทษฐานร่วมกันพาอาวุธไปในเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะโดยไม่มีเหตุสมควร ปรับคนละ 30 บาท รวมจำคุกคนละ 33 ปี 4 เดือน และปรับคนละ 30 บาท หากไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29 นอกจากที่แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 4

องค์คณะ

วงศ์พร จิระภาค · ฉัตรไชย จันทร์พรายศรี · สุภัทร์ สุทธิมนัส

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/12613/2557>